

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelů **a) Bc. J. N. a b) L. N.**, společně zastoupených Mgr. Antonínem Zralým, advokátem se sídlem Brno, Ponávka 185/2, proti odpůrci **Městu Šlapanice**, se sídlem Šlapanice, Masarykovo náměstí 100/7, zastoupenému Mgr. Ing. Jánem Bahýľem, advokátem se sídlem Brno, Kotlářská 912/29, v řízení o kasačních stížnostech navrhovatelů a odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2023, č. j. 63 A 2/2023 - 107, o návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 28. 11. 2023 kasační stížnost navrhovatelů a) a b) a dne 6. 12. 2023 kasační stížnost odpůrce, kterými je napadán v záhlaví specifikovaný rozsudek Krajského soudu v Brně. Výrokem I. tohoto rozsudku byla zrušena část opatření obecné povahy - Územního plánu města Šlapanice, schváleného zastupitelstvem města Šlapanice dne 15. 6. 2022, s účinností ode dne 13. 8. 2022, a to v textové části označené jako *F.2.12 ZVLÁŠTNÍ VYUŽÍVÁNÍ ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY - ZAHRÁDKY - FI*, v rozsahu jejích regulativů „*občasný pobyt*“ a „*přípustného využití: jednotlivé stavby s 1 NP do 12 m² zastavěné plochy sloužící hlavnímu účelu využití zahrad (tj. kůlny, sklepy, zahradní altány a pergoly, zařízení pro drobný domácí chov zvířat), oplocení, podzemní vedení inženýrských sítí*“; výrokem II. byla žaloba ve zbylé části zamítnuta.

[2] Kasační stížnost odpůrce obsahovala návrh na *vydání předběžného opatření*. Odpůrce v něm upozornil, že v důsledku zrušení části územního plánu došlo ke „*znefunkčnění*“ dané lokality, neboť za současného stavu nelze na tomto území (tvořeném zahradami) realizovat jakoukoli stavbu, tzn., ani oplocení, zahradní altány, zařízení pro domácí chov zvířat apod. Je nesmyslné, aby v plochách zahrad nebylo možné povolit ani stavby a zařízení v rozsahu, který územní plán dosud umožňoval. Tím krajský soud dostal odpůrce do situace, kdy bude

nucen řešit porušování nastolené regulace vlastníky zahrad, kteří jí budou (logicky) považovat za nesmyslnou a nebudou ji respektovat. Stěžovatel nemá reálnou možnost takto nastolený stav v krátkém čase změkčit, neboť proces územního plánování z povahy věci trvá delší dobu. Důsledky plynoucí z rozsudku krajského soudu budou pro odpůrce znamenat nutnost řešit výskyt černých staveb (neboť vlastníci pozemků nebudou ochotni stávající regulaci akceptovat) a bude nucen tyto stavby *ex offo* na své náklady odstraňovat; v případě zachování odpůrcem přijaté regulace by takový problém nevystal.

[3] Kasační soud z obsahu návrhu na *vydání předběžného opatření* nicméně dovodil, že se věcně jedná o návrh na *přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*, a proto usnesením ze dne 12. 1. 2024, č. j. 3 As 283/2023 - 46, vyzval odpůrce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku o důvody, které by svědčily o možném vzniku újmy ve smyslu § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V reakci na tuto výzvu odpůrce v podání ze dne 26. 1. 2024, že „[k]onkrétnější vymezení důvodů, než jaké uvedl v kasační stížnosti, v tuto chvíli nemůže soudu poskytnout, neboť mu nejsou známa konkrétní řízení vedená stavebním úřadem, v nichž by se třetí osoby v plochách FI (zahrádek) domáhaly povolení záměrů, které podle právního názoru stěžovatele dnes povolit nelze. A rovněž mu není známa konkrétní situace, kdy by třetí osoba po právní moci napadeného rozsudku krajského soudu realizovala v ploše zahrádek (černou) stavbu bez povolení. Odpůrce očekává popsané aktivity teprve počátkem jara, ve spojení se zahájením zahrádkářské i stavební sezóny. Posledně uvedené nic nemění na tom, že zásah krajského soudu vytvořil z územního plánu regulaci, kterou nelze rozumně vymáhat, neboť zcela vybočuje z měřítek racionality.“

[4] Navrhovatelé ve svém vyjádření vyslovili nesouhlas s přiznáním odkladného účinku.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti - viz § 107 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko veřejného zájmu, při současném porovnání újmy stěžovatele (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné

pokračování

újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[7] Odpůrce hrozící vážnou újmu shledal v obavě z realizace černých staveb, jelikož současná úprava územního plánu města Šlapanice po zrušení jeho části krajským soudem je nelogická a neumožňuje vlastníkům dotčených pozemků realizaci jakýchkoli staveb, a to ani drobných (například kůlny, oplocení apod.). Ačkoliv byl odpůrce v usnesení ze dne 12. 1. 2024 upozorněn, že kasační soud neshledal žádné (blíže konkretizované) důvody pro přiznání odkladného účinku a byl vyzván k jejich doplnění, k čemuž mu byla určena týdenní lhůta, odpůrce více méně jen odkázal na svá původní tvrzení v kasační stížnosti; ta však byla Nejvyšším správním soudem již vyhodnocena jako nedostatečná (viz usnesení ze dne 12. 1. 2024).

[8] Nejvyšší správní soud dále považuje za nezbytné poukázat na to, že v kasační stížnosti odpůrce uvedl, že státní stavební správu vykonává jeho městský úřad, avšak v doplnění návrhu konstatoval, že mu nejsou známa (případná) konkrétní řízení vedená stavebním úřadem v dotčených plochách *FI*. Je zřejmé, že odpůrci nic nebránilo zjistit aktuální situaci ohledně existence řízení vedených ve věci nepovolených staveb v dané lokalitě, a tuto skutečnost (není-li pouze hypotetická) tak mohl jednoduše prokázat. S tím souvisí také tvrzení, že odpůrce teprve očekává „*aktivitu*“ (myšleno pravděpodobně nelegální výstavbu a s tím spojené kroky stavebního úřadu) až v jarních měsících ve vztahu k zahájení zahrádkářské sezóny. Z tohoto sdělení ovšem jednoznačně vyplývá, že v současné době neexistuje žádná reálná hrozící újma, ale jedná se pouze o zcela hypotetickou situaci. Nadto se jedná o velice obecná tvrzení, která se neupínají ke konkrétním pozemkům ani osobám, a proto je není možné ani reálně ověřit. Rovněž je nutné zdůraznit, že případná újma, jež by hypoteticky vznikla realizací černých staveb, by nevznikla odpůrci, nýbrž vlastníkům, popřípadě stavebníkům daných staveb (srov. § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu). Tvrzení, že by nepovolené stavby musel odpůrce odstraňovat na vlastní náklady je ryze spekulativní a nic tomu (z důvodů výše uvedených) nenasvědčuje.

[9] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že odpůrce nesplnil první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to tvrdit a prokázat vznik konkrétní a závažné *újmy*, nebudou-li sistovány účinky napadeného rozsudku.

[10] Jelikož nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, kasační soud se již dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon kasační stížností napadeného rozsudku krajského soudu mohl pro odpůrce znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Proto návrh odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[12] Tímto rozhodnutím se nikterak nepředjímá podoba budoucího rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. února 2024

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu